

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniški nedelje in praznike, ob 1/26. uri popoldne.

Štev. 34.

V Ljubljani, v četrtek 12. februvarija 1891.

Letnik XIX.

Zmešane glave.

Za ves vseh morajo se Mladočehi zahvaliti samim lepim besedam in frazam, katere so rabili po raznih volilnih shodih; pri tem pa so večkrat porabljali v svojo korist nevednost poslušalcev, posebno na kmetih. Ko so tako na kakem shodu si pridobili zaupnico in zbrani narod pregovorili, da se je izrekel proti Staročehom, pisarili so po vseh glasilih svojih, da zavedni narod češki ne odobrava politike dosedanjih čeških vodij. Svoje agitacije so posebno širili po kmetih, dobro vedoč, da kmet ne more vsake besede dobro pretehtati in presoditi. Mi tukaj nečemo trditi, da je češki kmet zarobljen, temveč le toliko rečemo, da še ne more presoditi vsake politične zvižaje. Temu se ne čudimo, saj se še omikanci dadó v politiki večkrat zapeljati, pa bi se kmet ne, ki vendar nema časa, da bi se redno bavil s politiko in mora v pravem pomenu besede svoj kruh služiti v potu obraza.

Da je naše mnenje povsem pravo, pokazalo se je v nedeljo v Pragi. Kakor znano, je lani bila vlada razpustila mladočeško kmetško zvezo, ker je bila prestopila svoj delokrog. Razpuščeno društvo je bilo postalo pravo agitacijsko središče za Mladočeha. Mladočeška stranka je zelo pogrešala tega društva, da bi zanjo agitivalo pri volitvah. Zategadel je hitela, da je obnovila novo podobno zvezo, katera je minolo nedeljo imela svoj osnovalni zbor v Pragi. Koliko važnosti so pripisovali Mladočehi temu društvu, razvidno je iz tega, da je zbor počastilo veliko število mladočeških deželnih poslancev in bivši državni poslanci dr. Herold, dr. Vašaty, Vesely in dr. Engel.

Člani te zveze gotovo neso baš najbolj nevedni kmetje, temveč le taki, ki čitajo tudi razne liste, ali vendar se je pri njih pokazalo, da ne vedó, kaj je prav za prav češko pravo. Najprej so pritrdili programu, katerega je razvil član zveze Stásny, v katerem je mnogo jako umestnih točk, ali mej drugimi je tudi točka, da se uvede potom državne zakonodaje brezplačni ljudsko-šolski pouk. Mi

ne bomo ugibali, je-li brezplačni šolski pouk umesten ali ne, temveč le to konstatujemo, da se ta točka ne vjema prav s češkim državnim pravom. Čehi so dosedaj vedno zahtevali, naj se v šolskih zadevah dovoli kraljevinam in deželam večja avtonomija, da bi torej o tacihih zadevah imel odločevati deželni zbor češki. Kaj se pa zgodi koncem zborovanja? Oni zborovalci, ki so poprej bili izrecno za državno zakonodajstvo v šolskih zadevah, so se izrekli za resolucijo, v kateri se izreka za omenjeni program, hkratu pa tudi za pravice krone češke. Vsakemu razumnemu človeku se boče čudno zdelo, kako da so zborovalci mogli omenjeni program spraviti v sklad s češkim državnim pravom. Vidi se, da zbrani kmetje neso prav vedeli, o čem sklepajo. Razni govorniki so jih bili popolnoma zbegali, da neso vedeli, pri čem da so ter jim popolnoma zmešali glave.

Tako se godí po raznih volilnih shodih, kjer se navadno snidejo v politiki manj izvedeni ljudje. Po tem takem se ni čuditi, če danes doní po vsem Češkem mladočeška slava, saj jo mnogi razširjajo, ki sami prav ne razumejo mladočeškega programa, v kolikor se o takem programu sploh govoriti more.

Da so pa Mladočehi pri nevednem ljudstvu mogli pridobiti tako zaupanje, krivi so nekoliko Staročehi, ki so se dolgo časa premalo brigali za svoje volilce. Še-le potem so se jeli gibati, ko so mladočeški agitatorji kmetom že zmešali glave, popolnoma jih oslepili z raznimi liberalnimi frazami. Ko bi bili Staročehi za časa jeli delati proti Mladočehom in narod v politiki poučevali, bi pač ne bilo prišlo tako daleč, da so liberalni češki kričači podkopali tla zaslužnim staročeskim možem. Ves vseh Mladočehov prihaja od tod, da so boljše poznali narod, dočim so Staročehi se preveč zanašali na politično zrelost narodovo, katera se je kazala dolgo let, ko so še Čehi bili v pasivni politiki.

Le to je dobro, da fraze morejo le za nekaj časa narod zbegati in omamiti, pozneje se pa že strezne. To vidimo po mnogih državah. Povsod so bili liberalci narodu zmešali glave s praznimi, pa

donečimi frazami, ali vendar so povsod prej ali slej spoznali puhlost liberalizma in so se jeli oklepali konservativnejših elementov. Pred petnajstimi leti so v Evropi liberalci imeli veliko več vpliva, nego ga imajo sedaj. Pa tudi na Češkem bode narod jel spoznavati, da so Mladočehi sleparili le s frazami, jeli bodo razločevati razne pojme, razločevati pleve od pravega zrna. Ko pride do tega, bode pa veljava Mladočehov jela propadati, to tem bolj, ker danih obljub tudi izpolniti ne bodo mogli. Prej ali slej mora priti čas, ko tudi na Češkem ne bode več tako zmešanih glav, kakor so bile na omenjenem zboru, in tedaj bode pa tudi konec mladočeške slave, kajti razsodni možje bodo hitro spoznali, da so dr. Gregr in tovariši le kričači, zanašajoči se na lahkomišljenost priprostega naroda; za resno politično delo so pa popolnoma nesposobni, kakor navadno vsi liberalci.

Iz Hrvatske.

(Izviren dopis.)

Ko je ob novem letu narodna stranka čestitala banu kot svojemu vodji, bil je pri tej priložnosti zastopnik Crnković tako navdušen, da je ponosno izgovoril besede, kakor so to znali Rimljani: „ogrski sem državljan in Hrvat“. Te sicer same na sebi nedolžne besede ne bi bile tolikega pomena, ko jih ne bi bil Crnković izgovoril v krogu najodličnejših članov narodne stranke ter s tem ob enem označil, kako prav za prav misli le-ta stranka. V prvem redu mora biti tedaj po nazorih tega uglednega člana saborske večine vsak Hrvat ogrski državljan in še le potem Hrvat. To pa pomeni toliko, da se morajo odreči Hrvati svoji državni individualnosti ter se potopiti v morju magjarske državne ideje, kar se dogaja že dlje časa s Slovaki in tudi s Srbi na Ogrskem. Zastopnik Crnković, ki je izgovoril javno omenjene, za Hrvate osodepolne besede, pa ž njim tudi vsak drugi privrženec, se kruto vara, da bodo Magjari Hrvatom pustili toliko slobode, kolikor so jo saj do sedaj živili. Magjari to čisto drugače računajo. Najpoprej mislijo doma na Ogrskem

LISTEK.

Daniel Sorúr Pharim Dèn.

Njegov lastni življenjepis prevel X.

VI.

Moja mati dobí kôze. — Jaz jo obiščem. — Zbegano ljudstvo beží. — Bitka in uničenje našega rodú. — Sužnost moja, materina in sestrina.

Smrt mojega brata je mater takó užalostila, da je vsled žalosti in truda sama zbolela. Jaz sem takrat s svojo starejšo sestro Acciòl pasel domačo živino na pašnikih, dan hoda od naših selišč. Brž ko zvé m to žalostno novico, napotim se z nekaterimi mladenčki k njej. Mati ni hotela ležati v domači koči, da bi še sestre ne nalezle od nje bolezni. Tudi mene ni pustila k sebi, a jaz se nisem dal odpraviti.

Ko sem zapustil kočó, kjer je ležala mati, opazil sem med ljudmi velik nemir in zbeganje. Vzrok temu so bili zopet Baggárah, kateri so hoteli na konjih preplavati Nil. A ni se jih bilo posebno bati, kajti na onem mestu je bilo mnogo povodnih kónj in krokodilov. Poleg tega so zvedeli Baggárah,

da imamo pri nas kôze, in zaradi tega so se nemudoma vrnili.

Za malo mesecev prideró zopet Djallábah, katere je bil poslal njih knez Hamadan in namestnik kordofanski (mislim, da je bil bej Rustan), da bi nas seboj odvedli ali pa pobili, če bi se jim prostovoljno ne podali. Vsi smo bežali proti jugu. Tudi moja mati, ki se je bila med tem časom pozdravila, je bila med bežečimi. Tri dni in tri noči smo neprestano hodili in se tolažili s tem, da se bomo pozneje počili. Toda kaka prevara! Djallábah so hoteli za nami in prežali, kje bi nas napadli. Vendar smo mogli par dnij počivati. Kar zapazimo na drugi strani Nila čete sovražne konjice, oborožene s puškami. Naši so skušali ovirati sovražnika, da ne bi mogel čez reko; toda brezuspešno, ker niso imeli pušek.

Konečno so vsi obupali in zbežali. Ženske so se bile že prej umaknile proti notranjemu delu dežele. Moja mati pa, ki je nad rešitvijo popolnoma obupala, ostala je pri nas, da bi nas vsaj vse skupno ujeli. Jaz se sužnosti nisem bal, kajti nisem je še poznal. Vendar sem bežal pred ljutimi sovražniki, ki so planili na nas kakor divje zveri. Iztrgal sem se materi iz rók ter jo udril na slepo srečo, kamor

so me noge nesle. Čez četré ure sem opešal, našel sem pa pripravno drevo, v čegar gosto vejevje sem se skril. Pod drevesom pa je bil meni jednak nesrečnež, ki je z menoj vred bežal. Arabec, ki me je zasledoval, zagradi ga, misleč, da ima mene. A moj rojak se mu je hotel menda prikupiti ter me je izdal. Arabec me potegne z drevesa, posadi na konja in odjezdi. Moja mati in sestre so bile med tem tudi že zvezane. Toda mati, ki je bila močna, ni se kar meni nič tebi nič udala grozovitemu Arabcu; prime ga za lase in vlačí po tléh, dokler ne prihiti drug Arabec ter jo rani na nogi. Reva se zgrudi in omedli. Arabec jo zveže ter tira k drugim že ugrabljenim sužnjem.

Oni pa, katerim se je posrečilo ubežati na ono stran reke, bili so tudi ujeti od drugih naših sovražnikov iz rodú Nuer. Vsak beg je bil torej zamán! Le nekaj móž in mladeničev se je rešilo v pustinje, kamor sovražniki niso šli za njimi. Ko krvoločneži pograbiijo plen, po katerem so že dolgo hrepeneli, odpravijo se na pot z mnogimi sužnji, čredami in blagom. Mojo mater in sestre je vzel jeden gospodar, mene pa neki drugi.

Večer je bil napočil in naši zmagalci so se hoteli utaboriti onstran Nila. Prišedši na nasprotni

vse centralizirati ter pomagjariti, kar dokazujejo naj-novejše postave, sklenjene v ogrskem saboru gledé otroških zavetišč. Kadar bodo gotovi na Ogrskem, potem pride na red Hrvatska. Že zdaj so tolikokrat prekršili sklenjeno nagodbo s Hrvati, da ni točke, katere ne bi bili premenili, seveda sebi v korist. Le poglejte v skupne urade, pa boste videli, kako se tukaj šopiri že zdaj magjarščina, ko ji po jasni postavi ni mesta na Hrvatskem. Kaj bo pa še le sčasoma, ko bodo druge zapreke odstranjene, pa se bode magjarizacija širila po celi zemlji. Ne vemo, kako je zastopnik Crnković s takim ravnanjem hrvatskih zaveznikov zadovoljen, ali če je mislil pri besedah, katere je tako ponosno izgovoril, tudi v resnici, da je pravi Hrvat, moramo dvojiti, kajti pravi domoljub biti, pa se ponašati z državljanstvom po hrvatskem pravu dvojenim, v političnem pogledu pa za Hrvatsko nevarnim, to je po naših nazorih nemogoče. Da je zastopnik Crnković omenjene besede govoril kje v privatnem društvu, ne bi to gotovo bilo važno, kajti pri nas vsakdo vé, da je dotični gospod popolnoma oduševljen za magjarsko zvezo. Ali besede njegove, izgovorjene v javnosti, morale so se tudi javno razpravljati. Pa to se je tudi zgodilo, kajti drugače bi se mislilo, da so Hrvati kar vsi sporazumni z gospodom Crnkovićem. Prvi se je oglasil proti nazorom g. Crnkovića vseučilišni profesor dr. Breštjanski, ki je v večji razpravi, priobčeni v „Obzoru“, dokazoval, da Hrvati niso ogrski državljanji, nego da se morajo po postojećih zakonih zvati hrvatsko-ogrski državljanji. Proti temu nazoru se je vzdignil sam Crnković ter hotel seveda po svojem tolmačenju dotičnih postav svojo trditev dokazati. Njemu se je pridružil tudi v drugem večjem članku dr. Hinković, ki trdi, da Hrvati morajo biti le ogrski državljanji, a nikdar ne hrvatsko-ogrski. Koliko vrednost more imeti dokazovanje poslednjega pisatelja, moramo si misliti po tem, da je bil isti pred kratkim pravi privrženec Starčevićev ter takrat ni poznal drugega državljanstva, nego hrvatsko. Kedor v javnem življenju, tako očitno menja svoje politične nazore, ni sposoben, da je sodnik v takih zadevah. Obema je zopet odgovoril profesor Breštjanski ter ostal pri svoji trditvi za hrvatsko-ogrsko državljanstvo. V najnovjšem času pa se je oglasil še vseučilišni profesor dr. Pliverić, eden najtočnejših poznavalcev državnega prava hrvatskega, kakor tudi drugih narodov. Prof. Pliverić, ki se je s svojo učeno knjigo o hrvatskem državnem pravu kot pravega učenjaka izkazal, ni mogel tudi v tem pogledu priti do drugega zaključka, nego da morajo biti Hrvati le hrvatski državljanji, kajti če ima, kakor je on dokazal, Hrvatska po sklenjeni pogodbi vsa svojstva prave države, mora imeti tudi svoje državljanstvo. In to tudi v istini ima, pa morajo Hrvati biti le hrvatski državljanji, a ne ogrski in tudi ne hrvatsko-ogrski. Učena razprava je tiskana v „Narodnih Novinah“, pa smo radovedni, kaj bodo na-njo odgovorili branitelji ogrskega državljanstva med Hrvati. Mi smo tega mnenja, da bi bilo v istini najbolje in najkoristnejše, da se vsi oklenejo nazorov prof. Pliverića, kajti njegovi dokazi so nepobitni, a z druge strani pa so za Hrvate častni. Zakaj bi se starodavno in slavno ime hrvatsko zamenjaval z ogrskim, kar gotovo ni častno, pa tudi

breg, sem zagledal svojo mater, ki je bila z mojimi sestrami skupaj zvezana. Z očmi je iskala mej množico ujetnikov, nisem li morda tudi jaz med njimi. . . . Kako britko svidenje! . . . Mati in hčere skupaj zvezane, sužinje jednega, sin, tudi zvezan, suženj drugega gospodarja! . . . Kaka ločitev, kaka srčna bol! . . . Človek bi mislil, da so take bolesti na zemlji nemogoče; tudi jaz bi to trdil, da nisem sam vsega tega skusil!

Zvečer smo morali lačni, a ne le lačni, marveč od jutra popolnoma tešč, na trdih kamnih ležati. Vsi smo bili po starosti razvrščeni in povezani. Možaki so imeli roke zvezane na hrbtu, in sicer tako trdo, da je nekaterim kri porudečila vezi; drugim so pa poleg tega pri zvezovanju še kruti mučitelji kosti polomili. Zanesljivejše priče za vse to ne morem navesti, kakor nevidnega Boga, ki je čul tedaj naš jok in stok. Jokali so otroci, zdihovala matere, tarnali možje, . . . celo morje bolečin! Nebo samo nas je pomilovalo v oni grozni noči, kajti gosti oblaki so nam zakrivali sicer prijazno, a nocoj tožno lunino lice. To je še bolj povečalo našo žalost in tugo. Dobri Bog, kako strašna je sužnost!

Prihodnji dan smo bili vedno na potu in brez vse jedi in pijače. Nastopil je večer, osodepoln ve-

č, kajti naši zmagačci so nas jeli deliti med seboj. Tako se je zgodilo, da je dobila mati svojega, sestre svojega in jaz svojega gospodarja. Ločiti smo se morali. Vse prošnje in ves jok je bil zaman!

Drugi dan smo se zopet proti severu pomaknili in pot nas je peljala mimo moje domovine Merén. Toda kaka izprememba! Djallâbah so vse kočje požgali in uboge posestnike vrh tega prisilili, da so morali prostore pokazati, kjer so imeli žito skrito. Tudi našo kočjo sem videl v plamenu in milo se mi je storilo pri tem pogledu na razdejano domovje.

Zopet je napočil po mučnem dnevu večer in za njim žalostna noč. Ustavili smo se ob onem jezeru, pri katerem so se za časa mojega rojstva naši bojevali z Baggârah. K sreči sta bila moj in moje matere gospodar prijatelja in sta nekatere dni tamkaj skupaj ostala. Tako sem vsaj par dnij z materjo skupaj bival. Takrat smo dobili tudi jedi, a kakošne in koliko? Peščico žita, to je bilo vse!

Drugo jutro so zaklali vola, in ker sem bil vezi prost, stečem tja, popadem kós jeter in nekoliko reber, katere hitro vtaknem v vroč pepel, da bi vsaj malo utolažili svojo neizmerno lakoto.

(Dalje slédi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. februarija.

Notranje dežele.

Volilno gibanje vzbuja po vseh kronovinah vedno močnejše valove. Na Dunaji imajo za vsak volilni okraj najmanj po štiri kandidate; po nekaterih krajih se jih pa oglašja še mnogo več. Kolikor se iz sedanjih še nejasnih razmer more posneti, gotovo je, da bode židovsko-liberalna, ker ob jednom, žal, vladna stranka ohranila večinoma svojo posest, ker deluje vlada zánjo z vsemi silami. Antisemitje ne bodo dosegli onih vspehov, katerih so z gotovostjo pričakovali, ker so razcepljeni med seboj in ker jim poleg židovsko-liberalnih kandidatov nasprotujejo tudi socijalisti in demokrati. — **Moravski „Hlas“**, razpravljajoč državnozbornske volitve, odgovarja na vprašanje: „Kóga ne smemo voliti?“ tako le: „Pred vsem ne smemo voliti onih množ, ki le nekoliko diše po liberalizmu, zakaj taki nimajo daleč do nemških liberalcev. Dalje ne smemo voliti nikogar, katerega priporočajo vladni glavari ali drugi vladni sluge, kaj si bode tajno ali javno, kajti taki poslanci bi ne mogli biti neodvisni, kar je za prihodnje volitve najvažnejše.“

Mladočehi na Moravskem — brez tál. Mladočehi so razpeli svoje mreže tudi po Moravskem in od časa do časa priroma kak husitski misijonar iz Prage na Moravo agitovat za mladočeško stranko. Tako sta prišla tudi na volilni shod v Holešov mladočeška odrešitelja Tilšer in Masaryk, da bi priporočila mladočeškega kandidata Stranskega. Vendar sta imela tako smolo, da od 42 delegatov raznih mest volilne skupine mladočeški kandidat ni dobil nobenega glasú, pač pa ogromno večino znani staročeški poslanec dr. Žáček. — **Moravani** videč, kam so že zabredli Mladočehi s svojo politiko „skozi zid“, nočejo o njih ničesar slišati. Dobro znamenje.

Poljaki o političnih razmerah. Poljski listi poročajo o veliki nevolji, ki se vzbuja med Poljaki proti poljskemu ministru Zaleskemu, ker je pri ministerskem svétu glasoval proti predlogom Dunajevskega. Tudi se ne morejo Poljaki sprijazniti s centralističnimi nazori, ki prevladujejo posebno v zadnjem času pri sedanji vladi. Poljaki si hočejo ohraniti proste roke, zato bodo počakali izida volitev in še le tedaj storili odločilen korak; zatrjujejo pa že sedaj, da se ne bodo družili s skrajnimi radikalnimi elementi, tudi če bi jim obetali še tolike koristi za Poljsko.

Vnanje države.

Srbija. Ekumenski patrijarh v Carjigradu je dovolil srbski vladi, da imenuje dva srbska škofa za Macedonijo. — Mladi srbski kralj Aleksander se bo podal to poletje na potovanje v inozemstvo. — Pred-čerajšnja številka glasila naprednjaške stranke „Videlo“ je bila zaplenjena zaradi članka, v katerem je bil napadan regent Ristić zaradi pisma, katero je bil pisal kraljici Nataliji.

Črna Gora. Kakor se poroča iz Črne Gore, vlada mej tamošnjim prebivalstvom lakota, in sicer zaradi hude zime. Vsa deželica je pokrita z meter debelim snegom in v nekaterih pokrajinah je neki zavladalo tako pomanjkanje vsakdanjega živeža, da ljudje gladú mrjó. Ves promet je ustavljen in celó glavno mesto Cetinje je v hudi zadregi zaradi živil. Vlada je bila primorana otvoriti promet z vsem naporom vsaj s Kotorom, od koder bi prihajala naj-

potrebnejša živila. Da je cena žita in mesa pri tacih neugodnih razmerah neizmerno poskočila, umeje se pač samo ob sebi. Celó glasilo črnogorske vlade priznava, da je pomanjkanje živeža med črnogorskim prebivalstvom splošno.

Italija. Iz Rima se poroča 10. februarija: Rudini je danes prevzel opravilo predsednika in ministra vnanjih zadev. Minister je poslal italijanskim zastopnikom v inozemstvu okrožnico, v kateri naznanja svoj program. Gojil bo politiko miru in se trudil za obstanek sedanjih razmer. Gojil politiko, katero je pokazalo italijansko prebivalstvo pri zadnjih državnozbornskih volitvah, zakaj v tej politiki vidi kabinet poročstvo za varnost Italije in mir Evrope. Prizadeval si bo, da utrdi sedanje prijateljske razmere do vseh vnanjih držav. — Zbornica bo imela prihodnje soboto sejo, v kateri bo ministerski predsednik naznanil in pojasnil program novega kabineta. — Kar se tiče novega italijanskega ministerstva, je zanimivo vzlasti to, da je minister državnega zaklada, Luzzatti, po svojem veroizpovedanji žid in sicer prvi žid, ki je postal v Italiji minister. Mož, čegar očetje so prišli nekedaj skozi Rudeče morje, pač ne more biti v čast novemu italijanskemu ministerstvu.

Francija. „Journal des Debats“ se je bil oglasil povodom italijanske ministerske krize ter govoril o trodržavni zvezi, osobito pa o razmerah med Francijo in Avstrijo. List pravi: „Z Avstrijo živimo v prav dobrih razmerah, četudi je Avstrija v trodržavni zvezi. Vemo sicer, da nam utegne biti Avstrija v gotovem slučaju naša nasprotnica, a sedaj nas pusti v miru in nam dovoljuje, da od dné do dné skrbimo za svoje zadeve, ne da bi morali na Avstrijo več misliti, nego misli ona na nas. V Avstriji se ne širijo vsak dan kriva poročila proti Franciji, ne kaže se nanjo kot kalilec miru, nas ne nadleguje neprenehoma z očitanjem in ne zlorabi svoje trodržavne zveze, da bi nas motila v interesih naših. Od svojih zaveznikov ne zahteva, naj bi z nami jednako postopali. To je razložek. Novi italijanski kabinet si lahko enak položaj vstvari, potem bo ustregel nam in Italiji sami. To pa tudi pričakujemo od nove italijanske vlade in zato smo je veseli in jo pozdravljamo.“

Švica. Trgovinska pogodba med Švico in Italijo ne ugaja povsem zahtevam švicarske vlade, zato je zavezni svet sklenil, da odpové Italiji dosedanjo kupčijsko pogodbo. Pač pa je pripravljena Švica stopiti z Italijo v novo trgovinsko pogodbo, ki naj bi bolj ustrezala njenim težnjam.

Anglija. Poročali smo že večkrat na tem mestu, kako živo se zanima londonski lordmajor za ruske židove. Tako je lordmajor nedavno poslal na prošilno komisijo v Peterburg prošnjo, katera naj se izroči carju za milostno postopanje z židovi. Toda dotična komisija je prošnjo odklonila. Na to je lordmajor poslal imenovano prošnjo naravnost na carja samega, a car je ni sprejel. Pismo se je poslalo nazaj na Angleško ruskemu poslaniku, kateri je prosil Salisburyja, naj izroči prošnjo lordmajorju, kar se je tudi zgodilo. Da je vzbudilo to odločno postopanje ruskega carja veliko nejevoljo po angleških časnikih, nam še omenjati ni treba.

Severna Amerika. Iz Novega Yorka se 9. februarija poroča: Mej delavci po tovarnah v pokrajini konnersvillskih in ob pennsylvanskih jezerih je vzbuknil danes zjutraj štrajk, katerega se vdeležuje do deset tisoč delavcev; méni se, da se pridruži njim še onih šest tisoč delavcev, ki do sedaj še niso ustavili dela.

Izvirni dopisi.

S Črnega Vrha nad Polh. Gradcem, dné 10. februarija. „Tač'ga pa še ne, odkar bérno pobiramo po pavrih“ — tako je rekel nedavno nekdo iz gorenjega kraja, ki nabira statistične podatke o ljudski darežljivosti. „Kaj pa tacega?“ — vprašam ga na-to. „Zimo imamo, zimo,“ — odgovori mi; „pa tač'ga mraza še ni b'vó, k't je letas, mav' manjka, pa bi še burji sapa zmrzn'va!“ — Rad pritrdim tudi jaz, da je huda zima, saj jo moram tudi sam skušati in res prav „po vorenž“ je mraz, tako, da bi se človek kmalo ‚prehladil‘ — „an natürlicher Verrückung des Gehirnkastens“, kakor so včasih pisali. Vsled tega smo Črnovrščani v veliki zadregi, kaj bo, če ne bo kmalo ‚jugovic‘ pregnal ‚burjeviča‘. Koliko stopinj mraza da ravno imamo, tega pač ne morem povedati bralcem „Slovenčevim“, ker toploméra tukaj ne poznamo, ampak mérimo zimo na drugi, prav priprosti način: Če komu nos v eni minuti štirikrat zamrzne, — je „mrva h'd“, — in to je pri nas že ves čas, odkar je zima „prikimala“.

Vendar ima pa zima tudi svoje zasluge, posebno, da se kako človeško življenje ne pretrga. V dokaz le en zgled. Ni davno tega, kar je šla neka deklina proti domu, ki je pa poprej v družbi „s svojim“ ‚mrvo grenkega‘ izpila. Vsled te žgane kapljice so ji kmalo odpovedale noge in zarad posebne negativne gorkote letošnjega snega so ji tudi žile nehale vtripati. V takem „obsednem stanju“ jo najde tukajšnji pograjski dacar g. Gril. Poskuša, bi se li dalo telo še z dušo skleniti ali ne; pa sam ni kos tej nalogi.

S pomočjo dveh drugih fantov, ki sta zmrzlo deklo držala, on jo pa dobro s snegom drgnil, posreči se, da se zopet „zbrihta“ in tako „beli ženi“ iz naročja iztrga. Da je tukaj pripomogla ravno zima, — oziroma sneg, — da je deklo zopet zadobilo življenje, — kedo bi tajil?! Naj bi bila zmrznila po leti, kako bi jo mogel omenjeni gospod drgniti s snegom, ki ga ni, — in je vkljub temu edini pripomoček, s katerim se zmrzli človek zopet oživi! Naj bo človekoljubnemu gospodu s temi vrsticami izrečena najtoplejša zahvala v tej mrzli zimi za njegov blagi čin!

Ni še dolgo, kar smo imeli tudi volitev župana. Izvoljen je bil dosedaši — Jože Trobec — enoglasno, kar priča, da ima zaupanje vseh občanov. Naj bi kot plačilo za svojo težavno službo z menoj vred čakal veselje, da bi tudi v njegovo občino držala — ne železna, pač pa navadna cesta, za katero se poganja že ves čas, odkar je župan. Dokler te nimamo, tudi ne bomo imeli nobene prodajalnice bližje, kakor v Loki ali v Polh. Gradu. Kolik križ da je to, ni treba dopovedovati. Saj dostokrat pot več stane, kakor je vredno blago. Ker je pa obupati prepovedano in tudi nič ne pomaga, tolažimo se s tem, da so tudi duše pred peklom dosti dolgo morale čakati odrešenja, pa so le čakale.

Kako počasi nekateri ljudje postajajo polnoletni, vidi se lahko iz tega, da sta pretečeno leto v zakonsko zvezo stopila tukaj dva človeka, ki štejeta skupno sto štiri in trideset let. O slabejši zakonski polovici lahko rečem, ne, da bi bil prerok, da ne bo umrla „an Kindsnöthen“, kakor se o neki drugi bere v mrliški knjigi.

Volitve v državni zbor pa nas hribovce prav nič ne vznemirjajo. Mi ostanemo tudi za naprej pri dosedanem g. poslancu, o katerem smo prepričani, da že vsled svojega stanu ne bo zatajil vere in versko-narodnega programa.

Da si bota začetek in konec dopisa vsaj kolikor toliko podobna, moram tudi z zimo končati. Zima naj bi že bila, — saj mora biti vsako leto, — le burja, tá, tá! Ne le, da te opomni, ko se ž njo srečaš, da imaš dvoje posebno občutljivih počutkov (ušesa in nos), marveč posebno ti nagaja njen pretresljiv glas, kadar bi te imel spanec prestaviti v deveto deželo. Kakor je v prejšnjih časih, ko še niso ljudje toliko držali na „humaniteto“ — boré vojak teško čakal na pet in dvajseti vdarec, če so mu prisodili pet in dvajset palic, — tako tudi v naših „gričih“ željno pričakujemo trenutka, ko bo smela zemlja zamenjati belo odejo z zeleno, ki je baje tudi za oči „mrvo“ boljša. Tudi stari ljudje trdijo, da že zdavnaj ne pomnijo tako hude zime in jej ravno s tem še potuho dajejo, ki si skrivaj misli: „Willst was gelten, so komm selten!“

Dnevne novice.

(K ljudskemu štetju.) Prebivalstvo Ljubljane šteje **30.505** ljudij, ki se po posameznih mestnih oddelkih tako razdeli:

Oddelki	Število h. s.		Absolutno prebivalstvo			
	Število h. s.	Število strank	31. dec. 1890			31. dec. 1880
			m.	ž.	sploh	
1. Šolski oddelek	157	696	2005	2006	4011	3681
2. Sentsjakiški oddelek	250	1302	2987	3419	6406	6531
3. Dvorni oddelek	446	1787	3713	4997	8710	7069
4. Železniški oddelek	265	1476	3539	4235	7774	6058
5. Skupina predkrajev	174	284	654	749	1403	1279
6. C. in kr. akt. vojaštvo			2171		2171	1666
Skupaj	1292	5545	15099	15406	30505	26284

(Državnozbornske volitve.) V večerajšnjih „Novicah“ čitamo mej drugim: „Iz najzanesljivejšega vira lahko poročamo, da g. Karol grof Hohenwart kandidira in da se je že mnogo občinskih zastopnikov in tudi drugih iz volilnega okraja Kranj, Kamnik, Radovljica izreklo, da hoté zopet svojega starega poslanca v državni zbor voliti. Ker se tudi grof Hohenwart nádeja, da bode zopet v tej skupini izvoljen, se tedaj želje volilcev in njegovih strijujajo itd.“ Če se ne motimo, vémo mi iz istega najzanesljivejšega vira, da grof Hohenwart sicer resno kandidira, da pa ni imenoval nobenega volilnega okraja, kjer bi na vsak način hotel biti izvoljen, temveč le izrazil željo, da se mu kjerkoli zagotovi izvolitev. Zato se nam jako čudno zdí, odkod najedenkrat izjave iz gorenjskih občin za grofa Hohenwarta, ki je zadnjih šest let Ljubljano zastopal v državnem zboru. Ali morda niso občinski zastopi dobili kakega migljeja iz krogov ljubljanskih, katerim ni všeč v „Domoljubu“ priporočeni kandidat

g. ravnatelj Fr. Povše? Ali ni morda celó oni gospod sporazumljen s temi krogi, ki je prvi sprožil kandidaturu g. Fr. Povšeta? Skratka: Ta mahinacija ima kume, ki nočejo z resnico na dan. A vse spletke so jako prozorne. „Südsteirische Post“ donáša zadnji čas dopise iz Ljubljane od dopisnika, kateremu so vse razmere dobro znane. Ta je pisal dné 2. t. m. mej drugim: „Ako g. deželni glavar dr. Poklukar sprejme kandidaturu v stolnem mestu, kar je želja, mislijo na njegovo mesto v skupini gorenjskih in notranjskih mest priporočiti g. J. Kersnika, deželnega poslanca in notarja na Brdu.“ Torej sklep: Gosp. dr. Poklukar naj naredi prostor kandidatu, ki bo všeč radikalni stranki; Hohenwart naj se umakne iz Ljubljane g. deželnemu glavarju; ker pa je Hohenwart jako potreben za desnico, naj on kandidira na Gorenjskem in s tem onemogoči kandidaturu g. Povšeta, ki je omenjenim krogom prekatolišk. — Tako torej igrajo „šah“ na deski, ki pomeni kranjske volilne okraje. Kdor hoče biti „figura“ na tej deski, tega ne zavidamo. Opozorjamo pa svoje somišljenike, da s tako igro utegnemo čez nekaj let zgubiti vse zanesljive zastopnike. Torej pozor!

(Istra) pošilja dva zastopnika kmečkih občin v državni zbor, in sicer volijo politični okraji koperski, poreški in puljski enega, politični okraji voloski, pazinski in ošinski pa tudi enega poslanca. Prvi ali zapadni volilni okraj ima 192 volilnih môž, drugi sli vztočni pa 185. Zmaga v obeh teh krajih ni nemogoča, ako volilci moško storé svojo dolžnost. Politično društvo „Edinost“ bode tudi nasvetovalo dva kandidata. Sedaj velja torej pogum v volilnem boju.

(Volilni shodi.) Prihodnjo nedeljo bosta za I. volilni okraj v tržaški okolici dva volilna shoda, in sicer ob 1. uri popoldne v Škednju pri gosp. Jos. Saneinu za škedenjske volilce, in ob 3. uri popoldne pri gosp. Jos. Čoku pri sv. Mariji Magdaleni Spodnji. Za II. volilni okraj pa bode volilni shod tudi v nedeljo popoldne „pri lovcu“.

(Ljubljanski porotniki) za prvo porotno zasedanje, ki se prične dné 2. marca, so naslednji gg.: Jerman Ivan, hišni posestnik in molar v Ljubljani; Žitnik Jernej, hišni posestnik in čevljarški mojster v Ljubljani; Žitnik Dragotin, posestnik v Borovnici; Globočnik Viktor, c. kr. notar v Kranju; Skutel Fran, branjevec v Ljubljani; Sušnik Fran, hišni posestnik in krčmar v Škofji Loki; Tomšič Miha, posestnik na Hribu pri Vrhniku; Karinger Karol, trgovec v Ljubljani; Guzel Ivan, trgovec v Škofji Loki; Kapsch Jakob, zlatar v Ljubljani; Sparowitz Josip, hišni posestnik in zlatar v Ljubljani; Luckmann Josip, trgovec v Ljubljani; Jerančič Anton, hišni posestnik in krčmar v Ljubljani; dr. Schmiding, c. kr. notar v Kamniku; Slovsá Fran, mesar in hišni posestnik v Ljubljani; Faleschini Fran, zidarški mojster v Ljubljani; Suppantšitsch Leon, hranilnični uradnik v Ljubljani; Stare Anton, veleposestnik v Mengšu; Kosak Ferd., mesar in hišni posestnik v Ljubljani; Luckmann Karol, ravnatelj kranjske industrijske družbe; Komotar Anton, c. kr. notar na Vrhniku; Klun Štefan, hišni posestnik in krčmar v Ljubljani; Candusso Anton, trgovec v Spod. Logatecu; Weber Karol, trgovec v Ljubljani; Janežič Matej, posestnik in krčmar v Domžalah; Matijažič Martin, trgovec v Kranju; Krisper Rajmund, trgovec v Kranju; Kreuzberger Adolf, trgovec v Kranju; Bamberg Otomar, posestnik tiskarne v Ljubljani; Zeschko Fran, hišni posestnik v Ljubljani; Pfeifer Fran, c. in kr. major v pokoju v Ljubljani; Tavčar Jernej, mizar in hišni posestnik v Ljubljani; Činkole Ivan, krčmar in hišni posestnik v Ljubljani; Benedikt Josip, trgovec v Ljubljani; Martinčič Jakob, ključavničar v Ljubljani; Černe Ivan, mesar in hišni posestnik v Ljubljani. Namestni porotniki pa so gg.: Ravnakar Anton, hišni posestnik in krojaški mojster; Reich Anton, čevljarški mojster; Krašovec Alojzij, knjigovodja; Kunst Alojzij, čevljarški mojster; Božnar Andrej, trgovski pomočnik; Treo Anton, zasobni uradnik; Krašovec Ivan, mizar; Terdina Ivan, hišni posestnik; Jebačin Albin, hišni posestnik; vsi v Ljubljani.

(Vincencijeva družba) ima prvo postno nedeljo, t. j. 15. t. m. svoj prvi letošnji društveni praznik s službo božjo zjutraj ob 7. uri v Marijanišču. Zvečer ob 7. uri pa bo v sobani „Katol. družbe“ občini zbor, h kateremu so uljudno povabljeni udje in neudje.

(Notranjska posojilnica v Postojni) imela je v pretečenem letu prometa gold. 44.232.80. Članov

je pristopilo na novo z opravnimi deleži 26, izstopilo jih je z opravnimi deleži pa 14. Zadruga šteje 249 članov in sicer 25, kateri posedujejo zadrugne deleže po 100 gld. in 224 z opravnimi deleži po 10 gld. Vložnikov je 135. Hranilne vklade povikšale so se od gld. 25.823.97 na 27.529.90. Enakomerno so se povikšala dana posojila od gld. 37.933.46 na 39.367.44. Račun zgube in dobička izkaže dobička gld. 991.96, kateri znesek se po sklepu današnjega občnega zbora na sledeči način razdeli: Društvenikom na njih zadrugni kapital od gld. 9940 — primeroma času vplačila po 4½ od sto gld. 441.10, ravnateljstvu po § 14 društvenih pravil gld. 49.60, in ostanek gld. 501.26 se pridené zadrugnemu zakladu, kateri znaša z dnem 1. januarja 1891 gld. 3730.26. Dividenda po 4½ od sto izplačuje se vsaki uradni dan, t. j. vsaki petek. Pri občnem zboru dné 9. svečana 1890 sklenjena sprememba pravil še ni dovršena.

(Bolniška blagajna mojstrov v Ljubljani) vabi k občnemu zboru, ki bode v nedeljo dné 15. februarja 1891 ob 10. uri popoldne v mestni dvorani na rotovži. Dnevni red: 1. Poročilo o računskem sklepu za leto 1890. 2. Poročilo pregledovalcev računov. 3. Dopolnilna volitev odbornikov. 4. Volitev pregledovalcev za leto 1891. 5. Splošni predlogi. Dohodkov je imela v minolem letu 1212 gld. 21 kr., troškov 247 gld. 87 kr., torej je ostalo koncem leta 964 gld. 34 kr.

(Velik požar na Reki.) Kakor se poroča, nastal je v torek na Reki v skladišču drv požar, ki je v petih urah napravil škode nad 15.000 gld.

Raznoterosti.

— Dijaki papeževega vseučilišča v Rimu. Vsega vkupe vpisanih je na tem zavodu 807 dijakov. Od teh je 471 slušatelj bogoslovja, 36 kanoničnega prava, 300 modroslovja. Po narodnosti, oziroma državljanstvu, je 1 Afričan, 43 Angležev, 56 Avstrijancev, 1 Avstralijanec, 21 Severnoameričanov, 84 Južnoameričanov, 23 Belgijancev, 4 Bolgarje, 9 Hrvatov, 124 Francozov, 96 Nemcev, 12 Švicarjev, 6 Ircev, 4 Španci, 12 Ogrov, 251 Italijanov, 2 Luksenburžana, 3 Portugaleci, 4 Holandijancev, 32 Poljakov, 19 Škocijancev. Število profesorjev znaša 20; devet profesorjev poučuje bogoslovje, trije kanonično pravo, osem modroslovje.

— Ladija z gorela. Pred nekaterimi dnevi je priplula grška ladija „Konstantinos“ na Kreto. Na ladiji je bilo 12.000 vreč žvepla, ki je pričelo nekega dné okoli šeste ure zvečer goreti na do sedaj še ne znan način. Ko bi mignil, bila je vsa ladija v ognju, moštvo se je z velikim naporom rešilo smrti. Ladija je gorela vso noč in silni požar je razsvetljeval vse mesto. Še-le drugi dan zvečer je pogasil ogenj, ko je bil že vse vpepelil. Ladija je bila zavarovana le za 10.000 frankov.

— Zagrebenci milijoni. „Gaulois“ pripoveduje, da so našli na nekem vrtu v Londonu zaklad 3.400.000 funtov šterlingov, torej blizu 41 milijonov goldinarjev.

— Kako delajo Japanci naslove na pisma. Ako piše Japaneec pismo kaki osebi, napiše najprvo kraj, kamor je pismo namenjeno, potem še-le druge podrobnosti. Če bi torej Japaneec pisal kakemu trgovcu v Ljubljano, naredil bi naslov na pismo blizu tako-le: Avstrija, Kranjsko, Ljubljana, X ulice, št., priimek, krstno ime, značaj.

— Praktičen stremen. Anton Paštika v Zagrebu je izumil nov stremen, ki ima pero, s katerim se stremen loči od jermená, če pade jezdec s konja. Ako bi torej jezdec padel s konja, obdržal bo sicer stremen na nogi, vendar s konjem ne bo takoj v nikaki zvezi več in tudi ne v nevarnosti, da bi utegnil konj ž njim na tleh oddirjati. Ta stremen se je pokazal že vojaškim krogom, ki so ga za jako praktičnega spoznali. Posebno bi ga bilo priporočati onim, ki se še-le vadijo jezdití.

— Ali — ali. Jako žlobudrava gospa je rekla nekemu gospodu: „Káko službo bi Vi meni dobili, ko bi bila moški?“ — Gospod: „Imenoval bi Vas za ravnatelja v kakem gluhonemem zavodu.“ — Gospa: „Zakaj pa?“ — Gospod: „Ker bi se morali ali ti nesrečniki od Vas naučiti govoriti, ali pa bi se navadili Vi molčati.“

— Strašan prizor v menažeriji. Iz Kamenice se poroča: V tukajšnji menažeriji je strežaj spustil enega neučenega leva mej druge učene leve v kletko. Ko je mlada levja krotiteljica Betty Thielmann stopila med nje, da bi ž njimi predstavljala, plane rjovéc neučena zver na krotiteljico, zasadi strašne kremplje v njeno telo in jo obdelava z ostrimi zobmi. Le z veliko silo se je posrečilo odpraviti ljuto zver od nesrečne ženske, ki je bila že popolnoma v nezavesti. Lev jo je tako močno poškoval, da bode brzkone morala umreti.

Grabštajn (Koroško), 12. februarija. Katoliško-narodna stranka sijajno zmaga v Tinjah.

Praga, 12. februarija. Prihodnje nedeljo bo staročeski volilni shod, da sestavi volilni oklic in določi kandidate.

Peterburg, 12. februarija. Včeraj zvečer je nadvojvoda Franc Ferdinand tukaj sprejel deputacijo svojega dragonskega polka, ki je v pultavski guberniji.

Peterburg, 11. februarija, zvečer. Nadvojvoda Franc Ferdinand se je z velikim knezom Vladimirom vred povrnil z lovi pri Jaščeri ter je obedoval pri velikem knezu Pavlu.

Boulogne, 12. februarija. V oklicu obžalujeta O' Brien in Dillon, da so se razbili dogovori; ker se nočeta dalje vdeleževati domačega prepira, odpotujeta jutri na Angleško, da nastopita kazni.

Pariz, 11. februarija. Narodni svet delavske stranke pozivlje vse francoske delavce, naj se priredé prvega majnika demonstracije v dosego osemurne delavne dobe.

Marseille, 11. februarija. Na tukajšnjem kolodvoru je ukradena mošnja z 220.000 fr.

London, 12. februarija. Parnell je v pismu naznanil O' Brienu, da ne more brez škode za narodne koristi odložiti vodstva.

Aleksandrija, 11. februarija. Profesor Koch se je danes pripeljal ter odpotuje jutri v Gorenji Egipt.

Piccoli-jevo esenco za želodec
 prireja in razpošilja nje izdelovatelj lekarnar G. Piccoli v Ljubljani v zabojkih po 12 in več steklenic. 1 steklenica 10 kr. (8)

Vsak slovenski gospodar,

ki še ni naročen na ilustriran gospodarski list „**Kmetovalec**“ s prilogo „**Vrtnar**“, pošlje naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi v Ljubljano, katera mu dopošlje **prvo številko brezplačno**, in iz katere more izprevideti, da je list neobhodno potreben za vsakega naprednega slovenskega gospodarja. (12)

Umrli so:

9. februarija. Ivan Andolšek, bogoslovec, 21 let, Kravja dolina 11, vročinska bolezen.

10. februarija. Ignacij Zupančič, pristav, 66 let, Hrenove ulice 3, kap. — Pavlina Čizman, ribčeva hči, 1 mesec, Opekarska cesta 23, božjast. — Franciška Sternad, delavčeva hči, 2½ meseca, sv. Petra nasip 65, tuisis convolutionem. — Andrej Sajovic, cestarjev sin, 2 meseca, Streliške ulice 11, bronchitis capillar. — Marjeta Končina, tesarjeva vdova, 78 let, Dunajska cesta 25, ostarelost.

11. februarija. Alojzij Jelčnik, uradnega sluge sin, 8½ meseca, Rožne ulice 39, jetika.

Tuji.

10. februarija.

Pri **Maien**: Sehanta pl. Kahlenberg iz Kranja. — Jicha, Schwarz, Osser in Seifert, trgovci; Herman, Eckstein, z Dunaja. — Golob, s soprogo, z Vrhnike. — dr. Barčič, odvetniški koncipijent, iz Reke. — dr. Volčič iz Žužemberka. — Bloy, c. kr. pristav, s Ptujega.

Pri **Sionu**: Sennholz, mestni vrtnar; Bachrich, profesor; grof Walderstein; vitez Tonello pl. Stramare, graščak; Spiegler, z Dunaja. — Vogler z Ogrskega. — Stäber, trgovec, iz Draždan. — Lenček, bilježnik, iz Škofje Loke. — Treo iz Celja. — Majdič iz Mengša. — Grim z Dunaja. — Hamliesh iz Olomuea. — Hudovernik, s soprogo, s Kranjske Gore. — dr. Kraut dr. Zlesar, Majdič, dr. Glaser, Hribar, dr. Dečko, iz Celja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
11	7. u. zjut.	745.9	-5.0	sl. vzh	oblačno	4.80
	2. u. pop.	745.1	-1.4	sl. jzap	"	
	9. u. zveč.	745.7	-4.2	"	"	
Srednja temperatura -3.5°, za -0.9° pod normalom						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)
12. februarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	25	kr.
Srebrna 5% " 100 " 16%	92	25	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109	75	"
Papirna renta, davka prosta	102	05	"
Akcije avstr.-ogorske banke	987	—	"
Kreditne akcije	307	75	"
London	114	25	"
Srebro	—	—	"
Francoski napoleonid	9	06	"
Cesarski cekini	5	41	"
Nemške marke	56	10	"

Izdajatelj: Matija Kolar.

Javna zahvala.

V akademičnem letu 1890/91 blagovolili so do zdaj darovati „**Podpiralni zalogi slovenskih vseučilišnikov v Gradci**“:

Visoki deželni zbor kranjski	200	gld.
Visoki deželni zbor štajarski	150	"
Slavna družba v. Cirila in Metoda v Ljubljani	50	"
Gospodje notarji in notarski kandidati na Kranjskem o priliki praznovanja osemdesetletnice veleč. gosp. dr. Jerneja Zupanca	36	"
Slavni odbor slovenskih abiturientov v Ljubljani	25	"
Gosp. dr. Ludovik Filipič, odvetnik v Celji	15	"
dr. Josip Kenda, okr. zdravnik v Vipavi	10	"
dr. Ivan Mohar, okr. zdravnik v Stubici	10	"
dr. Josip Sernee, odvetnik in dež. posl. v Celji	10	"
dr. Gvidon Srebre, odvetnik in župan v Brežicah	10	"
dr. Franc Celostin, kr. gimn. profesor in vseučilišni docent v Zagrebu	5	"
Ivan Cizej, c. kr. sodnijski pristav v Idriji	5	"
Franc Dolenc, poštni kontrolor v Gradci	5	"
dr. Franc Jurtela, odvetnik in deželnega glavarja namesnik v Ptujem	5	"
dr. Gregorij Krek, c. kr. vseučil. prof. v Gradci	5	"
Rajko Perušek, c. kr. gimn. prof. v Ljubljani	5	"
dr. Franc Schirmmaul, okr. zdravnik v Brežicah	5	"
dr. Josip Vošnjak, deželni poslanec in deželni odbornik v Ljubljani	5	"
dr. Josip Muršee, realni profesor v pok. in konzistorijalni svetnik v Gradci	3	"
Franc Bradaska, kr. gimn. ravnatelj v pok. v Gradci	1	"
Andrej Komel pl. Sočebčan, c. in kr. major v pok. v Gradci	1	"
Bogomil Krek, pravnik v Gradci	1	"

Vrhu tega daroval je g. Valentin Krisper, posestnik in tovarnar v Radečah, za natis „Poročila o delo-

vanji in stanji podpiralne zaloge slovenskih vseučilišnikov v Gradci v akademičnem letu 1889/90“ 10 papirja za .

Za vse te velikodušne darove izreka opravični odbor „Podpiralne zaloge slovenskih vseučilišnikov v Gradci“ plemenitim dariteljem v imenu revnih in podpore vrednih vseučilišnikov slovenskih najtoplejšo svojo zahvalo ter prosi uljudno daljnih daril.

V Gradci, dne februarija 1891.

Dr. Gregorij Krek,

c. kr. vseučilišni profesor in zastopnik akad. senata, predsednik in blagajnik.

Bogomil Krek,

drd. iur., tajnik.

Prememba stanovanja.

Lorenc Zdešar

stanuje od danes nadalje

v svoji novi hiši

na Tržaški cesti. (2-1)

Koverte s firmo

priporočila

Katoliška Tiskarna

po nizkeji ceni.

Globoko užaljeni naznanjajo podpisani, da je njih iskreno ljubljene soprogo, oziroma oče, gospod

MED. DR. FRAN AMBROŽIČ,

mestni in železnični zdravnik, član družbe zdravnikov za Kranjsko itd.,

danes popoldne ob 4. uri po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajočee, v 47. letu svoje starosti, vdan v voljo božjo, preminol.

Pogreb bode v petek, dne 13. t. m., ob polu 5. uri popoldne iz hiše Marije Terezije cesta na pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice služile se bodo v raznih cerkvah.

Prosi se za tiho sočutje.

V Ljubljani, dne 11. februarija 1891.

Lujiza Ambrožič roj. Hellmann, Fran, Ema, Andriena Ambrožič, soproga, otroci. (1)

„Zam gold. Reichsapfel“

P. PSERHOFER-ja

„pri zlatem drž. jabolku“

lekarna na Dunaji,

(10-7)

I., Singerstrasse števil. 15.

Kri čistilne kroglice, poprej **univerzalne kroglice** imenovane, so staroznana zdravilno sredstvo. — Že mnogo desetletij so te kroglice splošno razširjene, mnogi zdravniki jih zapisujejo, in malo je rodin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila. — Od teh kroglic velja: **1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.,** pri nefrankovanej pošiljavi po povzetju **1 gld. 10 kr.** — Če se naprej pošlje denar, velja s poštnine prosto pošiljati: 1 zavoj kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoja 3 gld. 35 kr., 4 zavoja 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj nego jeden zavoj se ne more odposlati.)

Prosi se, da se zahtevajo izrecno:

„J. Pserhofer-ja kri čistilne kroglice“

in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovu na navodilu za rabo stoječi imenski poškrt J. Pserhofer in sicer v **21 rdeči 21** barvi.

Balzam za ozebljine J. Pserhoferja, 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hripavosti, krčevitemu kašlju itd. 1 steklenica 50 kr.

Ameriška maža za protin, 1 gld. 20 kr.

Prašek proti potenju nog, cena škatljici 50 kr., s frankovano pošiljati 75 kr.

Balzam za gušo, 1 flakon 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice), proti sprijenemu želodecu, slabej prebavljivosti itd. 1 steklenica 22 kr.

Angleški čudezni balzam, 1 steklenica 50 kr.

Fijakarski prašek, proti kašlju itd. 1 škatljica 35 kr., s frankovano pošiljati 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhoferja, najboljšee sredstvo za pospeševanje rasti las, 1 škatljica 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Steudel-a, domače sredstvo proti ranam, oteklinam itd. 1 lonček 50 kr. s frank. pošiljat. 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullrich-a. Izvrstno domače zdravilo proti vsem posledicam slabega prebavljenja. 1 paket 1 gld.

Razen tukaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farmacevtilne specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbe.

Posiljate po pošti zvrše se najhitreje proti predpošiljati zneska, večje pa tudi proti povzetju.

Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštni nakaznici), je poštnina dosti nižja nego pri pošiljatih s povzetjem.

Zgoraj imenovane specialitete dobivajo se tudi v Ljubljani pri **G. Piccoli-ju**.